

HERVAY TAMÁS

Mese a magyarság ősi történetéről, ahogyan azt Öregapótól tudom

Hol volt, hol nem volt...

De mégis kellett, hogy legyen, hisz hiába nem szólok!

Volt hát a világ keletkezése előtt, de még csak gondolatként sem volt a világ, volt egy Öregapó.

Nem volt ébren, nem aludott, mégis volt. Nem volt feje, keze, lába, nem volt teste, mégis volt. Nem látszott, mégis volt. Meg nem nyilvánult semmi módon, mégis volt.

Nem volt sehol, hanem mindenütt volt.

És Öregapó mindent, de mindent tudott!

Egyszer azonban mégis megnyilvánult.

Megébredett, (mondanánk) s rögtön elkezdtek történni a dolgok:

Azt gondolta-mondta: Legyen világosság! S minden, amit így gondolt-mondott, meg is teremtődött.

De ugyan minek a világosság, kérdezhetitek, mikor még sötétség sem volt?

Hát jó, elmondom miért is ezt gondolta először Öregapó.

Ám előbb tisztítsuk meg gondolatainkat e kis verssel, hogy kellő figyelemmel fogadhassuk a mesék füzérét:

Erőének

Éji erő

Térj el!

Élő erő

Érj el!

Égő erő

Rejtek erő

Égi erő

Vértelj!

Verőér veres vére,
Szíveink lüktetése,
Elönt a hő,

Hószín erő
Körbe kerítve
Terít be.

A teremtés és a teremtmények meséje

Szeretettel etetel Uram,

Szeretettel itatol Uram,

Könnyáradat száradott

Szemeimen Uram!

Először is el kell mondanom, hogy Öregapóban csak Szeretet volt, Ő maga volt a Szeretet.

Egyszer csak így szólt magában:

"Míg gondolatomban létezik valami, csak

Engem boldogít. A megvalósult gondolat kell,

hogy hordozzon, ezért meg kell, hogy

teremtsem.

Ám ha azt akarom, hogy a Teremtés tökéletes

legyen, hogy tökéletesek legyenek a

körülmények, s ne kelljen folyton belenyúlni,

igazgatni a teremtést, azt, a tökéletes világosság állapotában kell megindítani.

Bennem, mint tökéletes létezőben, együtt van a

sötétség és a világosság

megteremtésének/működtetésének lehetősége.

De mivel egyszerre nem lehet mind a két

lehetőséget valósítani, mert a megnyilvánulás, a

teremtés, kettős, azaz duális jellege ezt nem

engedi, s különben sem lenne értelme, mivel

kioltanák egymást, választanom kell. Én pedig,

mert tudom, hogy tökéleteset teremteni csak a

tökéletes világosság, vagyis a

megvilágosodottság állapotában lehet, ezért azt

választom."

Így tehát Öregapó a fényt választotta. Tudván

azt is, mit Ti is tudhattok, hogy a sötétség, csak

a fény hiánya. Ahol akadályt állítanak fény elé,

csak ott támad sötétség.

Ezután megteremtette az úgynevezett

szellemeket. S bár ezek egyformának

teremtettek, mégis, különböztek.

S most át is adom a mese fonalát Öregapónak.

"Mindenkinek mondom, amit mondok. Úgy szeretlek Téged, ahogy senki mást a világon. Ha még valakit így szeretnék, kettő lenne Belőled."

Majd folytatta: "A szellemeknek adok először is lelket. Ez egy piciny fénymag, a lelkemből való fényrész. Egyetlen tulajdonsága, ami egyben képessége is, hogy a Szeretetfényt sugározza, ám ezt csak abban a mértékben tudja tenni, amilyen mértékben ezt a szellem tudata megengedi neki.

Másodszor az anyaggal való bánás képességét adom a szellemnek. Ezzel ölt majd többek közt testet is.

Kapnak még két fontos képességet a többiek mellett, az ismeretszerzés, tanulás képességét, és a más élőlélekkel kapcsolatba lépés, tudati összekapcsolódás képességét. Ez utóbbi olyan erős és mély lehet, hogy szinte egygé válnak, majdnem megkülönböztethetetlenek lesznek, hiszen gondolataik és annak nyomán cselekedeteik is nagyon hasonlóak a szellemeknek.

Kapnak azután többek közt két tulajdonságot is, az ésszerűséget (idegen szóval racionalitást) és az egyensúlyra törekvést. Mindkettő az anyagban létezéshez szükséges."

Így lettek az Élőlélek (még nincs fizikai testük, ezért hívom így őket) szellem, lélek, test hármassággá.

Ezen képességek és tulajdonságok használatának különbözősége miatt azután, nincs két egyforma Élőlélek –tanított tovább Öregapó. Azt kérditek hogyan is van ez? Jó, példát is mondok! A két legszélsőségesebb esetet.

Ha az Élőlélek úgy gondolkodik, hogy: "A lélek akaratom alá van rendelve. S én több képességgel és tulajdonsággal rendelkezem. Ráadásul én határozom meg mikor működhet, és mennyire. És gögijében nem ad teret a léleknek, akkor kioltja a Szeretetfényt magában, és elsötétül, és akár sátánivá is válik."

Ha azonban az Élőlélek így gondolkodik: "Teremtőnk iránti szeretetből is, úgy illik, hogy amit Tőle kaptam, azt használjam is. Így a legnagyobb teret adja a léleknek, azt mintegy

maga fölé helyezi. Így a lélek teljes mértékben ki tudja árasztani a Szeretetfényt, ezzel az

Élőlélek tudatát teljességgel átvilágítja, annak működése Mag-megvilágosodott lesz, maga cselekedetei is így szeretetteliek lesznek, s mikor testet ölt, ő bölcsnek nevezetik."

A teremtés nyelvének meséje

Megértem rád

Haj, a világ végére értem érted.
Világ végén világom. Érted élted?
Tüzes táltosomat te el nem érted,
Szívből szóló szavamat meg nem érted.
Hét virágot szakajtam érted. Élted?
Hét világon Napfivá értem érted!

"Később – mesélt tovább, mikor az anyagi világot is megteremtettem, hogy legyen az Élőléleknek hol tanulni, fejlődni, az egymással kapcsolatba lépés igényelte egy kifejezőeszköz, a nyelv használatát. Hiszen a madarak énekének, a fák susogásának, a patak csörgésének felismerése, mind a hallást igényelte, s az ének, mert ez volt a beszéd kezdete, szebben hangzott, mint a pusztá gondolat csere. Ez azután fokozatosan háttérbe szorította a gondolati kapcsolat használatát. Ám mivel a gondolkodás határozta meg, a nyelvi rendszer egy mágiára is alkalmas nyelv lett – hiszen Tőlem való volt – minek a mai magyar nyelv a közvetlen leszármazottja, annak szinte minden összefüggését, mágikus lehetőségét, ma is tartalmazza, ha használjátok azt, ha nem.

Ne gondoljatok itt olyan butaságokra, mint pl. a Harry Potter féle mágia, de még a Gyűrűk Ura sem közelíti meg a valódi mágiát. Az ugyanis nem elsősorban a hangok erejéből, hanem a gondolati összefüggésekből, és azok hang-rokon szavakká formálásából azok hangjainak rendjéből jön létre, ami több szabályszerűségből adódik.

Ugye, hogy kíváncsiak vagytok, mik is ezek?

Nézzük hát meg a magyar nyelvben ezeket legalább vázlatosan, hogy megismerjétek a teremtés nyelvét, s gondolkodásomat is kissé.

E nyelv ragozó.

Tudjuk, hisz tanultuk, mondhatnátok, ám nem tanítják nektek, mi is a különbség a ragozó, és a később keletkezett más nyelvek közt.

Legszemléletesebben úgy világíthatom meg a ragozás lényegét, ha a toldalékolás és a ragozás különbségének lényegét példázom, ahogyan ezt Pap Gábor megfogalmazta: "Ha egy fába egy fapecsetet verünk, s ráakasztunk egy fából készült valamit, ezek között csak részleges, és megbontható kapcsolat lesz. Ha azonban egy fa egyik ágvége kirügyezik, mondhatnók, kiragozódik belőle a rügy, itt mindhárom rész (a fa, az ág és a rügy) között szerves kapcsolat van." Vegyétek észre a RaG - RüGy hangkapcsolatát, azaz hogy mindkét szó R és G mássalhangzókból áll (és itt a lágyítást most nem kell figyelembe venni).

A ragok meghatározó módon, önálló tőszavak, vagy szótövek, ezeket ragozzátok, ragasztjátok, rügyezitek egymásra.

Hogy mondjak példát is: a -ban, -ben a benne rövidítése, a -val, -vel, a vele.

Nyelvetekben is a birtokos és a részes eset általában csak a szövegösszefüggés alapján különböztethető meg. A ragokból, -nak, -nek, eldönthetetlen melyik esetről van szó.

Nyelvetekből fakadó gondolkodásokat ezért is mellérendelő jellegű.

Mi a birtokos és a birtokolt között nem teszünk különbséget, aki birtokol, részese egyben a birtokoltnak is, birtokos és birtok egyenrangúak szemünkben.

Nyelvetekben a magánhangzók és a mássalhangzók eltérő szerepűek.

Hát, ilyet sem hallottatok nyelvtan órán ugye? Nos, a mássalhangzók hordozzák a jelentéstartamot, adják a szó testét, az állapotszerűségét, a magánhangzók, mintegy lelkesítik azokat, más-más ízt, és folyamatszerűséget adva a szavaknak. Ez teszi többek közt összetartozásukon belül is önálló

egyéniségűvé nyelvjárásaitokat. Pl. öReG, eReG, VÉN, VÍN, eMBeR, eMBöR, áMBöR.

A mássalhangzók ún. hangzó-bokrokba sorolhatók, melyeken belül a kiejtés (vagyis képződés) szerinti mássalhangzó-rokonok csoportosulnak, melyek felcserélhetőek egymással.

E bokrok:

J, L, R JeLiRó

K, H, G KöHöGó

T, D TuDó

M, N MeNő

B, F, V, P BeFúVó

C, Cs, S, Sz, Z, Zs SziSzeGős

Az y-nal képzett (lágyított) mássalhangzók (Ly, Gy, Ty, Ny) önmagukban is válthatják egymást (MeGy - MeNyeN, LáGy - LaTyaK - NyáLKa, (LGy, LTy[K] x TyL - NyL[K]) stb... így még gazdagabb rokonítási lehetőséget biztosítva.

Az azonos mássalhangzók akárhányszor fordulnak elő egymásután, egynek számítanak. (Pl.: TeTeMeS = TeMeS, DiDiMuSz = TaMÁS)

A felcserélhetőségre legjobb példa a J, L, R csoport. Ha például a gyermek még nem tudja kiejteni az R hangot, J-t vagy L-t fog mondani helyette. Sőt, egy mondaton belül, akár mindkét féle lehetőséget használja: „RéPa, ReTeK, MoGyoRó” helyett LéPa, LeTeK, MoDoJó-t mondva. De FuTás helyett PuTás szólal meg a gyermeknél, és még sorolhatnám.

Azután mindenki hallott már

NáTHáSaN/DáTHáSaN beszélni valakit, bár itt már egy másfajta, ám szintén ismert hangcsere történik, a D hang ugyanis, mint már a MoDoJó esetében láttuk, a Gy hang felé is nyit, de a MaGyaR-t is MaDaJ-nak mondja a gyermek. Valójában többféle szabály mentén változhatnak a hangok, ám a ti nyelvetek leginkább a fentieket használja.

Ezt sem tanítják az iskolában, ám ami most következik, azt már akadémistáitok bűnként kezelik:

Nyelvetek az úgynevezett gyökökre épül.

Gyök alatt – ezt kis táltosom kutatásai szerint is ismerhetitek – az első mássalhangzó értendő! A másodiktól, már gyökágról beszélünk, mert ott már az elágazás történhet, vagyis úgy változik a szó jelentése, hogy az alapvető rokonság megmarad, bár a szavak jelentése eltér egymástól! Pl.: TR-TáR, TG-TáG, TT-TáT, TM-TáM, TV-TáV, TS-TáS(ka) itt minden a TÉR-rel kapcsolatos, bár hol távolító, hol közelítő az állapot.

A gyökökhöz mikor magánhangzó társul, már törzsökről, tőszóról beszéljétek.**Az egygyökű, törzsökű, de főként az ún. egyalakú szavaitok, jelentésbeni, fogalmi rokonságban is vannak egymással.**

Például, ha azt mondod iGe ezzel azt is mondod éGi de azt is, eGy. Ha azt mondod éKeS, ez azt is megjeleníti éG(i)eS - iGÉS - iGÉZő.

Olykor ugyanazon minőséget járja körbe nyelvetek: HL > HaL-HáL

Olykor egy minőség két szélső helyzetét jelenítitek meg: éL-öL.

Olykor a kapcsolódások rendszerét mutatjátok fel: KR>KR(K)-KR(T) = KeReK - KeRéK,- KeReT - KeRT

Nyelvi működéseketben is megjelenik, hogy a folyamatokat előnyben részesíti ez a gondolkodás.

Ezt is meg kell magyaráznom kissé.

Ha egy szót igeiként és névszóként egyaránt érthetünk – s ha nem tesszük egyértelművé mely jelentéséről van szó –, minden esetben az igei értelme kerül előtérbe! Például, ha az ismert gyermekmondókát: „Csiga-biga gyere ki, ég a házad ideki...” halljátok, legtöbb esetben égő csigaházat képzeltek el először, holott jól tudjátok, hogy „csigacsalogatóról” van szó, és csak többedik nekifutásra váltotok át arra, hogy a szűk térből kitessekeljétek a csigát az ég alá, a szabadba, azaz pontosítva: "Csiga-biga gyere ki, az ég a házad ideki...!"

Nyelvetek, írásotok is az optimálisan legkevesebb jellel tud minden lényegeset elmondani.

Ezért, egy adott jel, és itt pl. a gyökök, és a tőszavak (törzsökök) is, mint betűsorok jelként értelmezhetőek, oda és vissza egyaránt olvashatóak (ez az úgynevezett palindromitás) és így nyert jelentéseik szintén összefüggenek.

Pl. öL >< Lő. Itt nem lehet vitatkozni, ha valakit lelőnek, azt meg ölik.

És még pár gondolat a nyelvetek MÁG-ikus működéséhez:

Nálatok a teremtő szó, az ige, szófajlag cselekvést, történést és létezést kifejező, vagyis önbeteljesítő!

Aki világra jön, nálatok az fényre érkezik. Világ szavatok egyszerre jelenti, jeleníti a világosságot és a világmindenséget! Ne feledjétek hogyan is indul a teremtés!

Ha rámutattok valamire, hogy KeLL nektek, egyszerre azt is megidéztétek, hogy KeLJ fel, vagyis rámutatásokat tárgya keljen életre, működjön!

Az Élőlelkek már jó ideje az anyagi létben éltek, ott a földön, de másutt is.

Ám mivel most a földi történések, őseitek sora, sorsa érdekes, most maradjunk csak ezeknél a történéseknél.

Hogy mi és hol romlott el, az egy később következő történet.

A nevek meséje

Most érkeztünk e' helyre, nevezetes helyre, A versemet, éneketem mondom kedvemre. Áldás szálljon e' házra, e' háznak gazdájára, Mink eljöttünk köszönteni a név napjára. Reng a föld, ahol állunk, nem akárkit láthatunk, Kinek neve –itt bármely név lehet– ki előtt állunk.

A földre születettek, hogy megkülönböztethessék egymást, nevet kaptak – mesélt tovább Öregapó.

A névadás lehet egy erő működésének felismerése és annak megerősítése és nyilvánossá tétele a gyermeknél. Lehet egy a közösség számára fontos erő megidézése a gyermekben. És van a már érett ifjú tulajdonságainak elismerését mutató név. Ez az úgynevezett beavató név.

Lehet a gyermekről a figyelmet elterelő szó, például: semmicske. Ez utóbbi eset leginkább a csecsemő védelmére szolgáló, hogy a sötét erőket szolgálók ne figyeljenek fel rá.

A későbbiekben a név azokra az erőkre utal, melyeket első hordozója birtokolt, s melyek e név viselésével ezen erők működtetésére, ezen tulajdonságok birtoklására teszik fokozottan alkalmassá viselőjüket.

Volt valamikor, mikor még mind az egész földnek egy nyelve és egyféle beszéde volt, volt egy hatalmas uralkodó, Ménrőt király, aki nagy vadász volt előttem. A hagyomány Ménrőt és Nimród néven is ismeri, – hangalakilag e nevek tulajdonképpen egyek: MÉNRŐT - NiMRÓD- NiNuRTa – kit Ninurta ősi istenségről neveztek el, kinek templomát ma is Nimrud hegyére teszik. Az istenség elnevezés valójában egyik arculatom kiemelése, nevesítése. Valójában Engem is több néven neveztek: Egy, Öregisten, Aranyatyácska, de a Teremtő is Én vagyok, bár ezen elnevezést inkább fiamra kéne alkalmaznotok.

De miért ezt a nevet kapta ősünk? – kérditek. Igazatok van, ezt is el kell mesélnem!

Ménrőt neve két fogalom összevonásával keletkezik. Az egyik a mén, mely a ló hímjét jelöli, a másik a rőt vad lerövidítése, mely a szarvasfélék jelölésére szolgál.

Jó, jó, – mondjátok – a lovat értjük, hiszen mind a magyarokat, még inkább a történetileg még ismerhető elődeiteket, a szkítákat, lovas-nomád népnek nevezik ma is. De a rőt vad hogy kerül ide? Mert ugyan, az, hogy nagy vadász volt,

indokolhatná a szarvasfélék megjelenését nevében, még akár a csodaszarvas mondájára is gondolhatunk –s jogosan– ám ennél sokkal többről van szó.

Miről?

Ez egy másik mese.

A csillagok meséje

*Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok!
A szegénylegénynek utat mutassatok,
Mutassatok utat a szegénylegénynek,
Nem találja házát a szeretőjének.*

Hát bizony elődeitek gondolkodását nem lehet megismerni az úgynevezett csillagmítoszi keretrendszer ismerete nélkül. Ezt elődeitek azért találták meg, mert olyan jeleket kerestek, melyek a Felém vezető útra mutatnak, s ezeket az égen kutatták, hiszen felfelé törekedtek. Túl ezen még az is fontos volt, hogy a fény és az árnyék szerepet játsszon benne, hogy erkölcsi tartalmat tudjanak e jelenségnek adni, s éppen állandó változásuk miatt, ne legyen csupán egy alkalmi példázat, de folyamatosan, és időszzerűen látassa e két minőséget, hogy tudjatok mihez viszonyítani és viszonyulni. Mikor pedig hosszas megfigyelések alapján felépítették ezt a rendszert, ehhez igazították az egész hagyományt, és tudták, hogy Én mutattam meg nekik, mindezeket.

Ezek a fény járása, mit a Nap napi, havi és esztendő, sőt nagynapéves mozgása mutat, s a bolyongó csillogók, a bolygók (és ebbe a Nap is beletartozik) az álló csillogók a csillagokhoz viszonyított mozgása, valamint az utóbbiak csillagképekbe rendezése, s még ezek közül is a bolyongó csillogók pályáján belüli csillagképek felosztása, végül a fény/árnyék változások rendje, a napfordulók, és napéjegylenlőségek.

Így kialakult az úgynevezett asztrológia tudománya, melyben a tudományos megfigyelések éppoly fontos szerepet kaptak, mint a belőlük levonható következtetések az emberre, mint egyénre, de elsősorban a népekre vonatkozóan.

Az egész rendszert részletesen ismertetni nem is lehet e mese keretein belül. Két alapvető rendszer alakult ki a szkíták által bejárt területeken. Az úgy nevezett keleti, vagy kínai állatövvel jelölt rendszer, és a nyugati, vagy mediterrán rendszer. Hagyományotok csak e két rendszer együttes használatával érthető meg teljességében.

Röviden. A keleti rendszer különlegessége a hold fázisaira épülő, azaz egy huszonnyolc elemű rendszer a tizenkettes mellett. Ezek az úgynevezett holdházak. A nyugati állatöv kisebb periódusai a tizedek, vagy dekádok, ezek a dekanátusok.

Miért állatokkal jelölődik e rendszer? Mert hiszen állatöveknek, idegen szóval zodiákusnak hívják. Nos ez is egyik bizonyítéka, hogy az ősnyelvhez a tiétek áll a legközelebb. A magyarban az állat szó egyszerre jelent állatot és állapotot. Hogy hogyan? Az 1800-as évek bibliáiban ezt olvashatjátok: "Az asszonyi állatnak magva, megrontja a kígyónak fejét." Ma ezt így kellene olvasnotok: Az asszonyi állapotban lévő női minőség magva, gyermeke betöri a kígyónak, a gonosznak fejét. Ha állatövet mondotok tehát, azt nem szabadna zodiákusnak fordítani, ám azok, akik fordították, mert nyelvükben a zoo csakis állatot jelent, nem is értenek mást rajta, ezért nem is érthetik, de fel sem teszik a kérdést, hogyan lehet akkor, hogy többségében mégsem állatok vannak ott?

Soroljuk fel csak a nyugati jegyeket: A Kos, a Bika állatok, de az Ikek nem az. A Rák, az Oroszlán állatok, ám sem a Szűz, sem a Mérleg nem az. A Skorpió állat, ám a Nyilas nem az, ha hordozója a ló az is. A Bak ismét állat, ám a Vízöntő szintén nem az, ha a Halak az is. Tehát itt állapotokat, pontosabban erőállapotokat jelölnek ezek. És ezen erőállapotokat hordozzák, képviselik azok, kik ezen állatok nevét kapják. A "nagy vadász" kifejezés sem csupán állatokat gyilkolászót jelenthet, ha némelyek igyekeznek is erre vinni a történetet. A vadászat ugyanis arról szólt régen, hogy a VaDáSz - VaD őS (íme a totemállat származása, megint csak nyelveteken érthető mélységében), - aVaTó őS, megismerje az állapotokat az adott

állat tulajdonságával való szembesülésen keresztül. Így már érhetitek, miért is szarvast követnek, azaz egy fel-fel tűnő Űnöt, ősapáitok, Hunor azaz HuN úR és Magor, azaz MaG úR - MaGyaR. S ha még a nyelvi úton tovább megyünk, a SzaRVaS - SzeRVeS összefüggést is felfedezhetjük, azaz a szervességet követik Ők, hogy ki ne essenek belőle. Mert csak a szerves kapcsolat tartja meg az életet. Csak egy olyan nép tud Velem valódi kapcsolatot létesíteni és fenntartani, akinek nyelvében, és ebből következően gondolkodásában az eGy - éGi - iGe fogalmilag összefügg egymással, s ezt hangalakilag is felmutatják a szavak, igen, mert mágikus a nyelv.

De térjünk még vissza Ménrőthöz. Azaz a ti állatövi képzetetekhez. Ha a Nyilas, keleti megfelelőjének a Lónak szomszédját, a Skorpiót illetve keleti megfelelőjét, a Kígyót nézitek, holdháza még a Gím szarvas. A Nyilas vagyis a Ló másik holdháza a Dámvad, mindkettő szarvas, ám mégis van különbség az agancsok megjelenésében. A Gímé ágas-bogas, míg a Dámé lapátos. Még valamit tudni kell. A Skorpió és a Nyilas kitüntetett helyzetű az állatövi csillagképek közt, ugyanis a Skorpió irányában a világmindenség középpontja a teremtközpont van, azaz a székhelyem, míg a Nyilas irányába nézve a Tejútrendszer középpontja felé néztek, s ha nem is látjátok azt, az onnan jövő erők ott, a Nyilasnál lépnek be a Naprendszerbe. Azt mondhatjuk tehát, a Naprendszert is létrehozó erők középpontjából érkező erőket az fogadja, aki a Nyilasban áll, vagyis a Nyilas szülötte, de mondhatnánk Fehérlófiának is. A két agancs formája pedig arra utal, hogy ha a Ló nem marad meg táltosként középben, hanem szellemileg kimozdul, egyik oldalon Gím szerű lesz a szellemi kisugárzása, s ekkor üzeneteket, kéréseket, imákat, áldást, hálát és örömet küld a teremtközpontba, Hozzám. Ha a másik irányba mozdul ki, lapátos agancs szellemiséggel veszi az üzenetet, amit Tőlem ám Fiamon keresztül kaptok. S aki nem véletlenül a Nyilasban születik, december 21-én, a téli napfordulókor ám 24-én lesz nyilvánvalóvá születése, ekkor láthatják meg a Mágusok, a Háromkirályok, a pásztorok.

És most ismét térjünk vissza őskirályotokhoz, kinek csillagképet is jelöltek elődeitek, s ez az Orion.

Azt is a hagyományok mondja – a szír krónikák – hogy ő volt az első király a földön. És ti magyarok, Őt tekintitek ősapátoknak.

Az Ikrek csillagképpel szoros a kapcsolata, hisz az Hunort és Magort képviseli.

Ha azt hiszitek, hogy csak Ménrót nevét lehet és kell értelmeznetek, hát tévedtek.

Meséim ugyan csak pár nevet világitanak most meg, ám a különböző forrásokban fennmaradt ősi nevek mindegyike valamilyen jelentéssel, tartalommal bír. Most a női minőségről szólok.

Noé meséje

Igen, jól hallottátok, Noét és a nőt összehozhatjátok. S megint látható, hogy, mert magyarul értelmezhető, más nyelven nem, e két szó összefüggése, eredetileg ez is őseitek hagyományanyagából került például a bibliába is.

A hangalaki megfelelést gondolom, már észre vettétek. Noé-Nő. Ám hogy nem véletlen a kapcsolat, azt maga a mese fogja megmutatni.

Nézzük először a nyugati hagyomány mit is mond, mi jelen esetben a Biblia.

'Özönvizet akar az úr a földre küldeni, 40 napig esni fog, minden embert és állatot el akar pusztítani az emberek gonoszsága miatt.

"De Noé kegyelmet találta az Úr előtt. Noénak pedig ez a története: Noé igaz, tökéletes férfiú vala a vele egykorúak között. Istennel jár vala Noé." (1 Mózés 6, 8-9.)

Egy bárkában meg akarja őt menteni uruk, s bár előzőleg az összes állatot is el kívánta pusztítani, most mégis elkezd megbocsátó lenni, de mégsem egyformán minden állattal, pedig őket állítólag ő teremtette olyanra amilyenek. Nyilván azt is kellett volna tudnia, hogy a Sátán

meg fogja rontani az emberiséget, és a sötétség lesz az úr. '

Ha egy pénzügyminiszter Grasham, rájött, hogy: "Ha egy országban kétféle pénz van forgalomban, törvényszerű, hogy a gyengébb ki fogja szorítani a jobbat!", ezt Istennek is tudnia kellett. Pap Gábor kiterjesztette ezt a törvényt, mely így szól: "Ha egy zárt rendszerben kétféle értékrend van, törvényszerű, hogy az értéktelenebb kiszorítja az értékesebbet." Ezt megjavítani csak a rendszer, egy magasabb rendű rendszer és annak értékei felé való megnyitásával lehet! Teszi hozzá.

Ha én tökéletes vagyok, és ha a teremtés is tökéletes, hogy történhet meg ilyesmi, mármint hogy bele kell nyúlnom a teremtésbe? Vagy eleve bekalkulált egy ilyen tisztítás? Akkor eleve pusztulásra teremtettem valakiket? Nem, ez csak az eredeti történet, és ezért az Én félreértéséből adódhat!

Nézzük, mit mondanak még: "Azután oltárt épített Noé az Úrnak, és vett minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és égőáldozatokat mutatott be az oltáron.

Amikor az Úr megérezte a kedves illatot, ezt mondta magában az Úr: Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élő, ahogyan most cselekedtem." (1. Mózés 8, 20-21.)

Most azt, hogy égő állatok húsának szörének bűze hogy lehetne Számomra illatos, ne firtassuk. Azt azonban igen, milyennek is írja le az embert? A ti (magyar) teremtéstörténetekben nem egészen így van ez.

Noé történetének folytatásában tovább értetlenkednek.

"Noé pedig földművelő kezdte lenni, és szőlőt ültete.

És ivék a borból, s megrészegedék, és meztelenen vala sátra közepén.

Khám pedig, ..., meglátá az ő atyjának meztelenségét, és hírül adá künnlevő két testvérenek.

Akkor Sém és Jáfet ruhát ragadván, azt mindketten vállokra veték, és háttal menve takarák be atyjok meztelenségét; s arczczal hátra meg sem látták atyjok meztelenségét.

Hogy felserkene Noé mámorából, és megtudá a mit vele az ő kisebbik fia cselekedett vala:

Monda: Átkozott Kanaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt." (1 Mózes 9, 20-25.) Most Khám, vagy Kánaán?

De nézzük a ti (magyar) hagyományotokból mi következik:

A Bárka általánosan a Mérleg megjelenítője, s bizony itt az őszi napéjegyenlőség idején van az esőzések ideje. Bár a 40 napos eső Medárdtól lehet, az viszont az Ikrek időszakában van, s a Mérlegnek van Ikrek dekanátusa. Ennek szerepe egy előrejelzés is lehet. Ám az ősz, az élet bárkába vonulásának időszaka. Ha nem ismeritek a BÁRKA - BuRoK megfelelést nem nagyon tudtok ezzel mit kezdeni. Azonban az eső elől valamibe be kell burkolódnia. S ha valaki szerencsés csillagzat alatt születik, arra azt mondják, burokban született. A magzatburok megőrzése is hagyomány volt ezért egyes vidékeken, nem csak a köldökzsinóré. Általában a védelembe vonulást jelenti tehát a burokba, bárkába vonulás, hisz ettől kezdve egyre kevesebb erőt tudunk meríteni a természetből, s a tél végleg elfagyasztja azt, ki nem tud beburkolódnia.

Nézzük hát mi volt az eredeti mesében?

Egyszer Noé sokat ivott a borból s lerészegedett. A legkisebbik fiú bemenvén a sátorba meglátta Noé meztelenségét, s elcsodálkozott, hogy annak hiányzik az ami neki van, sőt, mintha sebes is lenne ott, ezért segítségül hívta testvéreit. Azok azonban, mert tudták hányadán állnak a dolgok, de nem akartanak felgerjedni anyjuk iránt, inkább háttal mentek be betakarni.

A szöveget megőrző közegben egyébként is férfiuralom volt, nő nem vezethette a családot, nemzetséget pláne nem, ezért ez is hathatott Noé férfiasítására. Viszont az utódok nemzetiségi hovatartozását a nőtől való származás dönti el náluk ma is.

De menjünk a következő mesére

Jónás meséje

"És lőn az Úrnak szava Jónáshoz, ...: Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és kiálts ellene, mert gonoszságuk felhatolt élembe!

És felkele Jónás, hogy Tarsisba szaladna az Úr elől. ...

Az Úr pedig egy nagy halat rendelt, hogy benyelje Jónást. És lőn Jónás a hálnak gyomrában három nap és három éjjel.

És könyörge Jónás az Úrnak, az ő Istenének a hálnak gyomrából.

És mondá: Nyomorúságomban az Úrhoz kiálték és meghallgata engem; a Seol torkából sikolték és meghallád az én szómat." – szól bibliátok (Jónás próféta könyve 1-2 fejezet).

Egyszer Jónás nem akarta teljesíteni amit kértek tőle. Idáig tiszta. Ám a három napig a hal gyomrában ülés... De ha ismeritek a HaL-HaLÁL összefüggést, újabb értelmet nyer Fiam mondata is: "E nemzetség gonosz: jelt kíván, de jel nem adatik néki, hanem ha Jónás prófétának ama jele;" (Lukács 11, 29-30.) Jézus is három napig volt a sírban. És itt most a SeoL-SiR megfelelést is érdemes előhozni, bár ez a szó hébernek tartatik. Látható, Jónás a halál torkából menekült meg, azt ő sírnak mondta, ez pedig nyelvileg csak nálatok vezethető le.

Van egy másik oldala is a dolognak, Jézus ugyanis a Halak/Kos korszak határán születik a nagynapéves menet szerint, s ezért jele is a Hal, de ez, mintha neve is volna, utal halálára, s feltámadására, hiszen a Kosban ünneplitek azt, immár a kiséves menetnek megfelelően. Halászokat választ első tanítványainak, s: "Amikor Kapernaumba értek, odamentek Péterhez azok, akik a templomadót szedték, és

megkérdezték tőle: "A ti mesteretek nem fizet diplomadót?" "De igen" - felelte. Amikor bement a házba, Jézus megelőzte, és így szólt: ... De hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj a tengerhez, vedd be a horgot, és fogd ki az első halat, amely ráakad. Amikor felnyitod a száját, találsz benne egy ezüstpénzt, vedd ki, és add oda nekik értem és érted." (Máté 17, 24-27.) Látható, akik e történetet élénk tárták, már messze nem voltak tisztába azokkal az összefüggésekkel, amit most Mi kitisztázunk.

A Jónás - János - Jányos összefüggést János apostol Jézus melletti helyettesítő szerepére is kivetíthetnénk, és a lányos tanítványra, ám ez másik mese lenne.

Nézzük most, hogy mi és hol romlott el?

A nyelvek elkülönülésének, a népek szétszéledésének meséje

*Csitt! Csend!
Csönd benn!*

*Künn zeng
Szent Menny.*

*Kintre csend ül,
Bent hang csendül.*

*Kint dob döndül,
Íjhúr pendül,
Ének zendül.*

Szívhang dobban!

*Élet zsendül.
Lélek szentül.
Bent éj-csend ül.*

*Szent Menny
Benn zeng.*

*Csönd künn,
Csend benn.*

Ménrőt egyszer azt gondolta: "Ha azt akarom, hogy ami belül történik, az történjék kívül is, hogy a kint és bent erősítse egymást, hogy egységben legyenek, és mivel a lelkünk

felemelése az Egyhez a legfőbb cél, ezért építsünk tornyot, amiben belül a bentet erősítő szertartásokat és beavatásokat tartunk, kívül pedig spirálisan egyre magasabbra hágva közeledünk az Égi Úr felé, ki-ki a maga szintjének megfelelően. Akik a legmagasabban vannak, a legnagyobb szellemi erőket tudják összpontosítani, ezzel segítve az alattuk lévők emelkedését is." Így aztán összehívta a népeket. És azok jöttek is uralkodójuk szavára, és elkezdődött az építkezés. A király, ahogyan az illő volt még akkoriban, elsőnek jelent meg, és utolsónak távozott az építkezésről, és részt is vett abban keményen. Telt, múlt az idő, emelkedett a torony, s mikor már eléggé magas volt, s Ménrőt befejezettnak nyilvánította az építkezést, megköszönvén népe fáradozását, illő ajándékkal búcsúzott el tőlük, s ők hálásan emlegették nevét és bőkezűségét, mert nap-nap után bőséges és ízletes ételeket kaptak, s az ajándék is Ménrőt királyhoz méltó volt.

Ezután kiválasztották a legértelmesebb ifjakat, s elkezdődött a tanítás, majd sikeres vizsgák után, a legjobbak beavatást kaptak. Maga Ménrőt volt a legelső tanító, s a beavatáson is Ő volt a főpap. Mindenki előmenetele szerinti tisztséget, s annak megfelelő helyet kapott. Néhány ifjú kiérdemelte, hogy a torony tetején szolgáljanak Nekem, hiszen e torony egyben templom is volt. Teltek az évek, s az ifjak felserdültek, és maguk is kisebb nagyobb beavatásokat vezettek, papok, szerepapak lettek. Tiszta életükkel példává lettek a többiek előtt is. Kedvtelvel figyeltem minden tevékenységüket.

Ám a sötétség ura a Sátán, megirigyelte az idilli állapotot, és ekként szólott: "Íme, e népek egyek, és az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban. Ezért zavarjuk össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét."

S így is tett. Megjelent a legfelsőbb körben lévők tudatában, és ellentétet szított közöttük, minek eredménye az egymástól való félelem lett, s így megbomolva az összpontosítás, a szellemi erő robbanásszerűen felszabadulva, akár az egész tornyot szétvethette. Ám az bizonyos, hogy az ott lévők tudatát, beavatási

fokuktól függő mértékben, összezavarta. Mindenki bennem félelem és kétség uralkodott, oda lett az egység. Szerte-szét futottak, kisebb csoportokba verődtek aztán, mert egyedül nehéz a pusztában, s tudatuk töredékes tartalmából új nyelvet és kultúrát alkottak. Így lett sok nyelvű a föld. Segíteni pedig nem tudtam, mert szabad akaratom lévén, segítséget nekik kellett volna kérniük. De nem tették, csak nagyon kevesen, s ők meg is maradtak Bennem. Mint Ménrőt, s néhány nagyon tiszta társa. Ők együtt maradtak, s tanakodtak, hogyan megmentsék meg az ősi gondolkodást, s az abból származó nyelvet.

Elhatározták, hogy megkeresik azon embereket, kik nem kerültek e tudat-összezavarodás hatása alá, s átadják nekik tudásukat, kultúrájukat. Szétszéledtek hát, és mint később az apostolok is, elvitték a Rólam és Tőlem való tudást messze földre.

Sok népet meglátogattak, de igen kevés tiszta tudatú emberrel találkoztak.

Legeredményesebben a Kárpát-medencében, az etiópok földjén (innen került fel a tudás Egyiptomba) és keleten a két folyam közben, a ki-en-gi földön, a nád népénél működtek. Ez ma az úgynevezett Mezopotámia, és a sumérok. Sok piramist és egyéb hatalmas kőépítményt emeltek, ám az év tízezredek és a Sátán működése megtették hatásukat, s ma már csak ti magyarok vagytok, kik hordozzátok az örökséget, a többiek nyomokban, vagy lényegi összefüggések nélküli darabokban, ha feltudnak mutatni valamit az örökségből. S azok a hatalmas épületek, melyek ezen népek földjein állnak, megmagyarázhatatlan csodáknak tűnnek mai lakóik szemében, de még a tudomány sem tud megnyugtató választ adni létükre, készülésükre.

Hun úr és Mag úr meséje

*Száll a madár, száll az ének
Két fiáról szép Enéhnek;
Zengő madár ágrul ágra,
Zengő ének szájrul szájra.*

Ménrőt királynak volt egy felesége Ankisza vagy Enéh. A perzsi Evilátban éltek akkoriban, mikor megszülettek az ikrek Hunor és Magor.

Ezek is beszélő nevek: eNé(H) megfelel az űNő-nek, de egyszerűen a Nő-nek. Az aNKiSza az eNéH(Sza) azaz kicsinyítő képzős alakja is lehet. Az eViLaT elnevezés pedig a ViL (ViL(ág)) vagy e' ViLáG és úTJa vagy TöVe feloldású lehet, azaz a fényvel, világossággal való kapcsolatot mutatja, de egyben az anyagi világra is utal.

HuNoR a HúNyó eRő, MaGoR a MaG eRő képviselője, imígyen az élet és a halál két véglete is megjelenik velük.

Felnöve a gyermekek Hunor és Magor, megtanulták mindazt, amit az ősök hagyománya elmondhatott. Szóval megtanultak mindent, mit tudni lehetett az égről s a földről, s megismerték az Én történetemet, lényemet, lényegemet is.

Megtanulták azt is, hogyan kell a lóval bánni, szeretettel és gondoskodással mindarra megtanítani, mire szüksége volt a lovasnak, s lónak egyaránt. Megtanultak gyalog, s a lóról nyilazni, akár hátrafelé is pontosan löni. Megtanulták, hogyan kell a vadat követni, nyomát olvasni, meglesni, s megismerni minden tulajdonságát. Megtanultak szablyával vívni, és minden más harci eszközzel, de megtanulták az összes mesterséget is, és házimunkát, hogy mindenre fel legyenek készülve, ahogyan azt egy vezetőnek illik. "Aki úr akar lenni, annak legnagyobb szolgává kell válnia" – tartotta a mondás.

Történt egyszer, hogy egy gyönyörű gímszarvas ünnö tűnt fel előttük, ám csodálatos ágancsot is viselt a fején. Aranylott, mint a nap, hold-fehér fény övezte, sebes volt, mint a madár. A két legénynek egyéb sem kellett, nyomába eredtek a pompás szarvasnak. Fel sem tűnt nekik, hogy pajtásaik csodálkozva állottak, nézván, mit is üz, mint a tűz két társuk, s mire feleszméltek Hunor s Magor nem volt sehol. Később sem tudtak senkinek magyarázatot adni, ők nem láttak semmit. Nem is láthattak. Az a csodálatos szarvas csak a két testvérnek volt látható. Én

küldtem, hogy elvezesse a legényeket e látomás arra a vidékre, mit nekik szántam, Meotisz szigetére.

Ott Dúl király lányaira találtak, kik tündérek voltak. Vélük jegyet tettek, hazamentek, s hoztak magukkal vitézeket, kiket a tündérlányok szolgálólányainak szántak férjül. Nem véletlen ám ez sem! A Dúl-ást amit e család képviselt, csak szeretet által lehetett lecsillapítani, és életet adóvá fordítani.

Mikor igen elnépesedtek szét is néztek új területek felé. Így a nem messzi szkítiába is ellátogattak, ahol hasonbeszédű népeket találtak. Vitézséggel annyira vitte a két testvér, hogy a többi fejedelmek alájuk hajoltak, mert látták bölcsességüket is, látták nem csak tudásuk, de szívük is nagy, s Én igen kedvelem őket.

Itt azután vérszerződéssel 108 törzsnek szétosztották a területet. Magor, kit akkor már Mag úrnak, vagy Magyarnak hívtak mindenfelé, kapta a Kárpát-medencét, s népe lett a magyar. Hunor kinek immár Hun úr a neve, népe a hun, népe nagy részével elcsavargott messzi keletre, a mai Kínáig meg sem állt, bár egy része a hunoknak itt maradt, s lett a székelyek eredője.

Ám a testvérek, s utódaik nem feledkeztek meg feladatukról, s továbbra is keresték a tiszta tudatú sarjadékokat, ezért sok földet bejártak, így lehet, hogy annyi őshazát tulajdonítanak nektek.

Attila a hunok királya

Etele és Buda meséje

Atila	Buda
Én, Itil, Atila! Világnak ostora. Népemnek étele Népemnek itala. Igazságot látó, Világot ítélő, Pörölyös szolgáló.	Én, Buda A Buddha! Világ mag-látója. Népemnek regőse Népemnek tudója. Világot átlátó, Világot éltető, Menedék-szolgáló.
Ménröt véréből való, Isten kardjával járó	Ménröt véréből való, Égi békével járó
Égi törvényt tevő, Világfa-ügyelő, Tejútfa-rügyből nőtt Harcos férfi erő. Hatalmas király.	Égi törvényt tevő, Világfény-ügyelő, Tejútfa-rügyből nőtt Nyugodt férfi erő. Hatalmas táltos.

Élt valaha Ménröt leszármazottai közt egy király, kit nálunk Bendegúz, keleten, a török népeknél a hadijelvény, zászló jelentésű Mundzuk néven ismertek.

Lett néki több fia, közülük kivált egyik volt kedves néki, kit Etel, Etele, Etili, Itil, Atilla, mai írással Attila néven neveztek. Később nevezték őt Isten ostorának, pörölyének, kutyafulúnak ellenei, de nagylelkűnek, egyszerűnek, ki fakupából ivott, fatányérból evett, szigorúnak, igazságosnak, nagy hadvezérnek mondták legtöbben. De ne menjünk ennyire előre.

Az viszont fontos, hogy neve eTeLe, az éTeL, iTaL szavakkal van rokonságban, s ki az a király, ki szintén étele és itala révén legfontosabb nektek?

Bizony, Fiam: Jézus Krisztus, ki azt mondja a kenyérre: "egyétek, mert ez az én testem." a borra: "igyátok mert ez az én vérem". Ha nálatok a VÉR és a BoR azonos hangkategóriákból álló szavak, akkor ennek többlet értelme van. De Ő, – hiszen nem volt zsidó, édesanyja Adiabene Mária pártus, azaz szkíta rokon, királyi

hercegnő – már más alkalommal is úgy beszélt, hogy a hangalaki rokonságot komolyan kéne vennetek. De térjünk vissza hősünkhöz.

12 évesen egy fogolycsere keretében Honorius római császár udvarába kerül és csak felnőtt korában áll a hunok élére.

Testvére Bleda, kit ti, s nem csupán a két egymás melletti mássalhangzó megszüntetése miatt, Buda néven neveztek. Utalás ez a történeti Buddával való szoros szellemi kapcsolatra, ki szintén uralkodói családból származik, egy szaka, azaz szkíta rokon népből. Ma a buddisták őt Szkíta bölcsnek tartják. Buda városa tőle nyerte nevét.

445-ig együtt vezették a hunokat, s a magyarok elődeinek egy részét is. Ekkor Buda eltávozott a földi világból. Annyit azonban még megemlítek, hogy szó sincs arról, hogy testvére Atilla megölte volna. Kettősük az égi/földi működésrend kifelé forduló, azaz tevékenységben, harcban megjelenő, vagyis hun jellegű, és a befelé forduló, azaz révedésben, révülésben megjelenő, ám az életet indító, tápláló mag jellegű arca. A szellem és test, és a szellem és lélek kettőse.

Egy befelé forduló, belső erőket mozgósító lelkelet működése, ha megjelenik egy kifelé forduló, az anyagi világot mozgató erő, eltűnik, láthatatlanná válik, s néha, mint Buda esetében is, teljes mértékben a másik táplálójává válik.

Történt, egyszer, hogy egy pásztor üszője sántikált, s a pásztorgyermek egy kardot látott kiemelkedni a földből, az üsző lába nyomán. Elvitte a kardot Atillának, ki isteni jelként vette azt. Kiterjesztette hát a birodalmat Közép-Európától a Kaszpi-tengerig, a Dunától a Balti-tengerig. Róma falainál – pedig bevehette volna – anyagi kérésre megállt. A meghódolt népek, bár adót fizettek, jómódban, békében élhettek, vallásukat gyakorolhatták, kultúrájukat megtarthatták. Akik ellenálltak, azokkal is kegyelmes volt, ha belátták hibás döntésüket.

Atilla 453-ban halt meg. Temetése, egy a világmindenség működését tükröző szertartássorozatban csúcspontot ért el. A folyó ágba temetés például a Tejút erők megidézése

volt, hiszen az a Nyilasnál elágazik. A hármas koporsó illetve szemfedél hagyománya, a népmesék hármasságát, és az elemi hármasságot egyaránt megidézik. Arany ezüst és vas, a Nap, Hold és Mars, vagy réz, ekkor a Nap, Hold, Vénusz, vagy fa ekkor a nappal az éjszaka és a Tejút hármasságát. Ez utóbbi a lakomák leírásában jelenik meg, hahogy a vendégek arany és ezüst tálakon, és kupákban, Atilla fa tálon és kupában kapott ételt és italt.

Halála után sajnos fiai a sátáni kísértésnek nem bírván ellenállni összeveszték a hatalmon. Csak Csaba, más nevén IrNáK, azaz íRMaG nem akart harcolni. El is vált tőlük, s ma is az égi úton a Tejúton jön segedelmére népének, ha azok oly tisztán tudják hívni, ahogy kell. Ma sajnos ez a többség esetében már nem működik. Még valamit meg kell értetnem veletek, folytatta Öregapó:

Mindez nem szabad, hogy gögössé, nagyképűvé, fennhéjázóvá tegyen benneteket!

Nem én választok ki senkit, mindenki maga dönti el, felém, vagy a sötét oldal felé fordul-e?

A ti feladatotok, éppen mert jobban ismertek Engem és gondolkodásomat, akaratomat, mint más népek, - köszönhetően őseitek odaadásának is - alázattal, bár nem megalázkodva, az Én szeretetemmel felvértezve, amazokat példamutató életvitelekkel, és tanításotok nem erőszakoló, ám mindenkinek azt ingyen kiszolgáltató munkálkodásotokkal felém terelni, Engem velük helyesen megismertetni. A hitetleneknek mondjátok bátran, amivel egyik médiumpapom érvelt Mellettem: "Abban az Istenben, akiben te nem hiszel, én sem hinnék!"

Még szó eshetne szent István, szent László és Mátyás királyaitokról, Rákóczi Ferenc fejedelmekről, mint szakrális vezetőitekről, és több szentéletű elődeitekről, de az már egy másik mesefolyam.